

Ridderkerks Symfonieorkest door de wol geverfd

De “Levensbron” bood op zaterdag 21 november een schilderachtige aanblik. Dat wil in dit geval zeggen: een rijtje schildersezels stond vooraan opgesteld om jeugdige schilders tijdens de klanken van het Ridderkerks Symfonie Orkest (RSO) tot mooi penseelwerk te inspireren. Hetzelfde deden na de pauze drie gevestigde kunstenaars, maar dan op professioneel niveau.

Een en ander gebeurde met de bedoeling om originaliteit in de programmering te bewerkstelligen en op dat punt is het RSO vindingrijk. Of dit “concert in verf”, zoals het genoemd werd, publiek naar de concertzaal lokt is zeer de vraag, want de Levensbron was ditmaal niet helemaal vol. Hoe dan ook, het idee was leuk en origineel en daarom te waarderen. Anderzijds zou men ook kunnen menen, dat het schilderen afleidend werkt.

Om de combinatie muziek en schilderkunst enige zin te laten hebben moet gezocht worden naar werken, die affiniteit met het schilderen hebben en

daar kun je verschillend over denken. Wat bijvoorbeeld “Humoresque” van Dvorak met schilderkunst van doen heeft zien we niet zo zitten. Maar een werk als “Het betoverde meer” van Liadov past er weer naadloos in. We bepalen ons verder tot de muziek en we doen dat met graagte. Want wat het RSO liet horen was in alle opzichten voortreffelijk.

Voorop gesteld dit: uiteraard kan men horen met een amateur-orkest te maken te hebben, dus van tevoren calculeer je de kenmerkende oneffenheden in. Maar wat zo enorm belangrijk is: de diverse werken worden perfect aange-

voeld en met de juiste intentie naar de bedoeling van de componist uitgevoerd.

Briljant spel

Dirigent Marcel Geraeds is daar in eerste instantie verantwoordelijk voor door zijn musici de juiste instructies te geven. De bekende “Humoresque” bijvoorbeeld weet hij te ontdoen van sleur om er zijn eigen charmante interpretatie aan te geven. Hetzelfde gold voor het slotwerk: vier delen uit de ‘Notenkrakersuite’ van Tsjajkovsky, waarin doorvoeld orkestspel viel te bewonderen. Kostelijk!

Met name fluitist Egbert Jan Teusken, hoboïst Aldo Ziere en cellist Aris Anninga leverden met briljant spel een belangrijke bijdrage aan de goede uitvoering. Laatstgenoemde schitterde in het geliefde “Kol Nidrei” van Max Bruch. Vermeldenswaard is ook harpiste Esther

Bij de muziek van het symfonieorkest werd kleurrijk geschilderd door jonge schilders en professionele kunstenaars.

Tamerius, die de grote cadens in de Bloemenwals perfect uitvoerde. Nog een uitblinker toonde zich trompettist Karel Boogert, die de dragende partij in Mahler’s “Blumine” fraai vertolkte. Met het noemen van deze namen willen we geenszins voorbijgaan aan alle andere orkestleden, die zonder uitzondering hoge scores haalden. Om in de schilderssfeer te blijven: dit orkest staat niet meer in de grondverf maar is keurig afgelakt.

Joost van Beek